

Aldebaran - hvězda cikánů

Na Zemi žije mnoho kmenů národů, ale jeden z nich je zvláštní. Tito lidé nemají žádnou vlastní zemi, žádný stát. Je rozprostřen všude. Tito lidé jsou obávaní, ostatní se drží od nich stranou, někdy je romantizují a jsou nadšení jejich hudbou a tancem. Ale jsou považováni za čaroděje, bandity a zloděje. To jsou cikáni. Odkud se tito lidé vzali a proč vedou tak jedinečný život?

Vědci nazývají severní Indii domovinou cikánů, ale neznají důvod exodu těchto lidí odtud. Existuje mnoho dalších záhad.

Je něco, co **spojuje cikány s Chaldejci z Mezopotámie, s Egyptem a jeho magií...**

Dnes si povíme něco o tajemstvích cikánů, hvězdě Aldebaran, dávných mimozemšťanech Anunaki, kteří z lidí dělali otroky a vytvářeli různé národy...

Informace byly získány prostřednictvím lucidního snu. Někomu to může připadat jako pohádka a fantazie, ale možná to tak skutečně bylo, protože všechny **informace jsou uloženy v jemných polích planety. A je na každém, zda tomu věří nebo ne.**

...Černý samet jižní noční oblohy visel nízko nad údolím. Někde v dálce tančí plameny ohně. Po zemi se plíží dlouhé stíny z krytých vozů. Červená záře ohně je barví do pestrého koberce a pláštěnky. Je slyšet tlumená, nesrozumitelná řeč. Koně tiše chrápou. Kolem ohně se shromáždili lidé oblečení v barevných hadrech. A na zlatých náušnicích a náhrdelnicích mezi jejich zebračným oblečením se mihnou ohnivé odlesky.

To jsou cikáni, pomyslel jsem si tehdy, a kdesi daleko, v nepředstavitelné výšce, svítí vzdálená hvězda. „Aldebaran,“ navrhl náhle vnitřní hlas. Pak se ale vše ponořilo do temnoty noci a na obloze se začaly točit hvězdy.

Pojednou se na obzoru objevilo svítání. Osvětloval ale úplně jiná místa. Podél líné řeky se hustě shlukly palmy. V časném ospalém ránu sotva pohnou svými listy. A už růžový úsvit, za nimi, namaloval vrchol majestátního chrámu. Jedná se o obrovskou kamennou pyramidu, na kterou vede široké schodiště. Někde nahoře je samotný chrám s jasně modrými branami a zlatými okřídlenými lvy a býky. „Babylon,“ znovu řekl vnitřní hlas. A nějaká neodolatelná síla mě vynesla až k této bráně. Zdálo se, že kamení lvi se rozestoupili, uvolnili cestu a otevřeli masivní vyřezávané dřevěné dveře do obrovské, světlem zalité haly. Světlo z grilů tančilo na dlaždicových vzorech stěn a zdálo se, že přimělo majestátní sochu, sedící poblíž centrální stěny, aby se pohnula. Náhle se od kamenné ženy, v dlouhých lapis lazuli, oddělil bělavý stín. Měkce se vznášel nad

naleštěnou podlahou a zdálo se, že opustil tělo. Její dlouhé šaty se třpytily barevnými vzory a masivní plášť a ráfek na jejích hustých černých vlasech se třpytily zlatem.

„Jmenuji se **Ištar** ¹⁾“, řekla náhle, aniž by otevřela ústa. A její řeč proudila jakoby ve mně. Už jsem s vámi jednou mluvila a vyprávěla, jak jsme postavili brány Boží - Baab Ilu (Babylon) a jak pak temné síly a jejich kněží obrátili víru lidí v opak, jak potom démoni a démoni přišli pod mým jménem a začali vytvářet zhýralost v mém chrámu. Od té doby až do vašich dnů považujete mé učení za učení temnoty a mě za ďábla pekla. Takový byl velký podvod. (Viz téma „**Jak se stal Babylon „nevěstkou“?**“).

¹⁾ Bohorodička Ištar, Babylon

Ale o tom dnes nebudeme mluvit. Dnes budu mluvit o lidech, kteří stále bloudí světem a kteří se na mě často obraceli s modlitbami a říkali mi Ištari. Tito lidé jsou cikáni. Bohužel je mezi nimi mnoho těch, kteří šli cestou temnoty. Ale co nebo kdo je tam poslal?

...Bylo to dávno ve vaší době. Na Zemi vypukla velká válka, která vedla ke katastrofě. Mimozemšťané z Nibiru získali moc ve starověké zemi Atlanťanů a zahájili válku se zemí jasných Učitelů, kterou znáte jako **Hyperborea**. A tato válka vedla ke katastrofě, kdy se Země obrátila vzhůru nohama, póly se posunuly a čas se změnil. Kde byla teplá země, přišla věčná zima. Tam, kde byla země, cákal oceán. Během tohoto převratu planety byla éterická pole Země a Slunce roztrhána a chaotické portály do jiných světů se otevřely.

Stalo se tak proto, že prastarý krystal planety, instalovaný pod horou Kailaš v Tibetu obyvateli planety Phaeton před zrozením Lemurie, byl rozpohybován zbraněmi Atlanťanů. Stalo se tak záměrně a, jak by se dalo říci, na příkaz mimozemšťanů z Nibiru - Anunaki, o kterých jsme mluvili více než jednou (viz další témata na webu).

Pohyby velkého krystalu v Kailaši vytvořily uvnitř Země obrovské prázdnoty. Tyto prázdnoty začaly od severního svahu Kailaše. Velmi rychle byly tyto prázdnoty osídleny démony zahnány do podzemí zakladateli Hyperborea. Stejně rychle do těchto sklepení sestoupily lodě Anunaki a založily tam obrovskou osadu, nebo, jak byste řekli, základnu. Tato osada byla pojmenována „**Agarta**“. Vchod tam je z Údolí hladového ďábla. Tak se na Zemi objevila falešná Šambala – **Agarta** neboli podzemní Šambala. **Skutečná Šambala** učitelů se nachází v paralelním světě vyšších dimenzí.

Úkolem osadníků Anunaki neboli Agartanů bylo ovládnout krystal Země, který stojí pod horou Kailaš. Chtěli ji použít pro své účely, protože jejím ovládnutím mohou otevřít portály do jakýchkoli světů. Anunakiové to viděli, když se náhodně otevřel portál do hvězdného systému Aldebaran. To se právě stalo během převrácení (переворот) planety od úderu atlantských zbraní.

V systému Aldebaran byla obyvatelná planeta. Byla také osídlena lidmi. Tito lidé neměli příliš vysoký duchovní vývoj a silně se podobali dětem. Byli naivní a neusilovali o moc, neměli státy a nebyly války. Neustále se pohybovali po své planetě a považovali ji celou za svůj domov. Neměli vůbec žádnou představu o majetku. Měli k přírodě velmi blízko a snažili se zcela kopírovat její zákony, aby přežili. Věděli, že Bůh je celý Vesmír, celý svět. Ctili velkou Matku, kterou považovali za svou planetu.

Nevěděli, co je dobro a zlo. Jejich víra takové pojmy neměla, protože na té planetě nebylo žádné zlo, žádné poškozování. Tito lidé nevěděli, že je to vůbec možné, protože v přírodě své planety nic takového neviděli. Ctili oheň jako symbol života, který nakonec zhasne a zanechá černé uhlíky smrti.

Tito lidé byli věční nomádi. A nevšimli si, jak spadli do otevřeného portálu. Samozřejmě, že ne všichni propadli, toliko jeden z kmenů, který se potuloval vedle éterické díry. Tato díra nebyla z fyzického světa vidět. Nebyli proto vůbec překvapeni, když se při jejich dalším přechodu krajina změnila. Jednoduše se rozhodli, že přišli na jiné místo na svém pozemku. Ale to už kráčeli po Zemi ve sluneční soustavě, a ne po Aldebaranu. Brzy se portál uzavřel a tito lidé zůstali navždy na planetě Zemi se svými vozy a koňmi, kteří vypadali jako místní.

Zde na Zemi žili dál jako dříve, ale často je překvapilo, že se místní zvířata mohou navzájem požírat. Naučili se tedy jíst i maso, protože jejich životním principem bylo přizpůsobení se přírodě. Naučili se žít z přírody.

Byla to jejich matka. Brzy potkali pozemské lidi. A toto setkání bylo tragické. Tak se nomádi poprvé dozvěděli o zlu, když viděli vraždy a smrt svých lidí. Brali to jako lekci od velké Matky.

Ale i místní obyvatelé to také s nomády neměli jednoduché. Příchozí totiž začali sklízet úrodu, vypěstovanou tvrdou prací. Kočovníci nevěděli, co je to hospodaření. Vždy jedli ovoce, které rostlo všude na jejich planetě. Neměli žádnou představu o tom, že by si vzali něco cizího, protože pojem „cizího“ pro ně také neexistoval.

Ve chudých zemích Asie, kam byl tento cizí kmen vyvržen, byly ovocné zahrady dílem rukou a práce místních lidí. A ti začali odhánět příchozí, kteří bez okolků sklízeli úrodu a kradli dobytek, aby se nakrmili.

Podivný kmen bez představ o dobru a zlu velmi rychle upoutal pozornost Anunakiů z Agarty, zvláště když se potulovali poblíž. Nomádi byli koneckonců uvrženi do oblasti vaší severní Indie.

Anunakiové šikovně chytili několik nomádů a vzali je do svých sklepů, kde začali provádět své experimenty. Snažili se dále pěstovat bezohlednost v pokusných subjektech a naznačovali, že vše pochází od Matky přírody, a že pokud chtějí přežít, musí použít jakékoli metody, dokonce i ty nejstrašnější, včetně podvodů, krádeží a vražd. Vštěpovali jim, že to jsou přírodní zákony.

Anunaki velmi potřebovali nositele takových myšlenek, aby šířili chaos mezi pozemšťany, kteří katastrofu přežili. A podivný kmen se k těmto účelům právě hodil, protože byl i kočovný. „Zpracování“ nomádi byli propuštěni zpět ke svým lidem, kde jim řekli o tom, co měli s bohy. Koneckonců, přesně tak se jim Anunaki představili a nazývali se jmény Učitelů, kteří byli bohy pro lidi v této oblasti.

Ti, kteří navštívili „bohy“, se stali vůdci nomádského kmene. Po několik staletí byli nomádi místními obyvateli tolerováni, ale ze Severu do těchto zemí přišli Árijci, ze zemí ztracené Hyperborei.

Díky úsilí Anunaki se ti, kteří navštívili „bohy“, stali také jejich kněžími. Takto Árijci překroutili nauku o varnách neboli kastách. Jestliže dříve, v Hyperborei, byly varny dány lidem na základě duchovního vývoje a bylo možné přejít z varny do varny, zvyšovat své duchovní vlastnosti nebo je naopak snižovat a končit v nižší varně, nyní tyto varny začalo dávat narození. To znamená, že přechod z jedné do druhé se stal nemožným. Pokud jste se narodili v nízké varně, pak bez ohledu na to, jak jste se vyvíjeli, jste stále zůstávali nízkou a vaše povolání od narození odpovídala vaší varně. Anunakiové tedy prostřednictvím árijských kněží, kteří je navštívili, vytvořili základní zákon hinduismu, podvržením pojmů.

Jeden z árijských hinduistických vládců se rozhodl zcela vyčistit zemi od nízké varny, která stála pod nedotknutelnými. A Árijci mezi ně zahrnuli i podivné nomády, jelikož vůbec nevěděli, co je to morálka, jak ji Árijci chápali. Navíc se tito nomádi snažili převzít jazyk Árijců, některé jejich zvyky, podle starého zvyku přizpůsobovat se okolnímu světu a také mísit se s lidmi z nižších varen. Árijci to považovali za velkou hrozbu a začali nomády odevšad vyhánět, vraždit je v celých klanech, jednoduše je vymazávat z povrchu země. Vůdci nomádů neustále udržovali kontakt, jak byste řekli, se svými „bohy“ z Agarty a na jejich radu odešli do zemí Mezopotámie.

Tito nomádi byli předky cikánů. Protože přišli z hvězdného Aldebaranu, nevěděli, co je dobro a zlo, neznali pojmy „vlastní“ a „jejich“, pod přísným vedením Anunaki se, jak byste řekli, stali zloději.

I na své planetě věřili v čarování a kouzla. To bylo přesně jejich náboženství, znalost přírody - Matky, jak věřili. Nerozlišovali mezi temnými a světlými stránkami magie, stejně jako neznali dobro a zlo. Ale ve své cizí domovině nikdy nezpůsobili škodu, také kvůli nedostatku znalostí o takové možnosti. Zde na zemi začali obzvláště horlivě vstřebávat magické znalosti různých národů. Jak tmavé, tak světlé. Koneckonců, jejich anunačtí učitelé jim řekli, že je to jejich předurčení.

Právě kvůli magickým znalostem byli posláni do Mezopotámie. Tak přišli do Babylonu. Díky jejich magii a s pomocí Anunaki se mnoho z nich stalo babylonskými kněžkami a kněžkami. Přes ruce těchto lidí Anunaki pokřivili víru Babyloňanů. Tak začala v Babylonu vládnout magie a její účinnější černá strana. Z příchozích se stala zvláštní kasta čarodějů – kněží – Chaldejců. Chaldejci jsou směsicí starověkých Cikánů a babylonských Semitů.

Chaldejci byli zcela vydáni na milost a nemilost Anunaki, svým patronům, kterým důvěřovali jako děti. Ale tyto „děti“ postupně zničily starodávnou víru Babylonu a povýšily sexuální praktiky a magii na kult. V Babylonu se ke mně obrátili s modlitbami, ale neslyšeli mě, protože se naladili na nízké vibrace Anunaki, kteří k nim mluvili mým jménem. Tak se mé jméno a jméno babylonských bohů mezi lidmi světa spojovalo s magií a temnotou hříšníků a hříšným náboženstvím. Anunaki tedy zničili prastarou víru v učitele Babylonu, včetně Baala, velkého válečníka s Anunaki. Jeho jméno se změnilo ve jméno ďábla temnoty pro lidi, kteří viděli oblundné obřady černé magie Chaldejců.

Kazatelé, vyslaní Anunaki, znovu začali mluvit o tom, že Chaldejci a Babylon se pro lidi stali zlými.

Koneckonců v té době Anunaki plánovali vytvořit své vyvolené lidi, a k tomu potřebovali novou laboratoř, jak byste řekli. Musela být daleko od krystalu Kailaš, který ne vždy Anunaki poslouchal, ale často je spálil svými vysokými energiemi. „Čistý experiment“ v Agartě nebylo možné provést. Anunaki se pokusili vytvořit vlastní experimenty s démony a reptoidy temnoty, jejichž výsledkem byla **Lilith**. Nikdy se ale nestala jejich otrokyní, ale zůstala ďáblem temnoty.

Anunaki zinscenovali černou „podívanou“ (představení) na černá náboženství v Babylonu. Nyní bylo zapotřebí „Božího trestu“ a nových „spravedlivých lidí“, kteří se postupně stanou nejspolehlivějším nástrojem Anunaki pro přeměnu všech lidí na Zemi v otroky „boží“.

A byla vytvořena další potopa, v Bibli nazývaná celosvětová. A vznikla díky tomu, že vesmírná loď Anunaki roztrhla zemi v oblasti Sinaje a do jejích hlubin vložila umělý svět v podobě kapsle. Pak to bylo zaznamenáno jako **stvoření světa**. Trvalo to vlastně sedm dní. V důsledku toho se země otevřela. Na místě té „operace“ až do vašich dnů zůstala jizva, která byla naplněna vodami, které se proměnily v **Rudé moře** (viz téma „**Jaký svět byl stvořen za sedm dní?**“).

Po katastrofě se vlila mořská voda do řek Tigris a Eufrat a zaplavila údolí až po Indický oceán. Byla to stejná biblická potopa, ze které byl zachráněn sumerský Ut Napištim (Noe) – nový spravedlivý muž podle Anunaki, jak byste řekli. Potom byla pod diktátem Anunaki napsaná Bible, která hovořila o stvoření světa a globální potopě jako o různých událostech, a historie globální potopy byla odvozena od velké atlantické katastrofy otřesů planety. Příběh Ut Napištim byl nazýván příběhem Noema, který se narodil mnohem později než zničení Atlantidy a velká potopa, konkrétně ve dnech „menší potopy“ v Mezopotámii.

Tak bylo mnoho Chaldejců utopeno spolu s mým starověkým chrámem - Babylonskou věží, ve které Chaldejci prováděli své rituály.

Poté byla vytvořena laboratoř, ve které Anunaki vytvořili křížence člověka a opice a pojmenovali ho Adam. Poté ve svém aparátu oddělili část Adamova žebra a část tkání chaldejské ženy, ze kterých vyrostlo ženské tělo Evy. Tam, v nové vnitřní Zemi, která vznikla spojením Agarty s novou sinajskou laboratoří, bylo Evě řečeno o dobru a zlu. Ostatně ani ona o tom nic nevěděla, stejně jako její genetická matka, Chaldejka a vlastně i prastará cikánka, dcera nomádů z Aldebaranu.

Ale mnoho předků cikánů nadále přežilo biblickou potopu a pokračovalo ve svém nomádství, uprchli ze zatopených zemí do Egypta a zpět na východ do Persie a stepí Asie.

Uplynula staletí a tisíciletí. Předkové cikánů se přizpůsobili novému životu, zůstali věrnými ctiteli Matky - přírody, dávného kočovného života a magie, bílé i černé, které se naučili od Anunaki v Chaldeji. Ti z nich, kteří na popud Anunaků skončili v Egyptě, pronikli do kněžství pomocí magie. Tam se naučili starověká tajemství kněží Thota a ukradli zlaté záznamy jeho Knihy života. Tak se objevil Tarot. Zlaté desky později vrátil faraon Ramses veliký při pronásledování Mojžíše a jeho lidu, s nímž předkové cikánů uprchli z Egypta. (Viz téma „**Exodus Židů z Egypta: Kdo oklamal Mojžíše?**“).

Ale cikáni si překreslili Thothovu knihu pro sebe a některé kopie byly vyrobeny s deformacemi, které jim nadiktovali Anunaki, a se symboly, které přinesli z Babylonu. Začali používat Tarot ve věštění a magii. Předkové cikánů dlouho putovali, dílem se Židy, dílem odešli do perských zemí, dílem do zemí Malé Asie - Anatolie, Lydie a Lycie, dílem odešli do stepí Asie na sever a východ Persie. Tam se spojili s nomádskými Huny (Хунну или гуннами). Odešli s nimi na Západ. Tak přišli cikáni do Evropy a usadili se na území zajatém

Huny - v budoucnu v Maďarsku a Rumunsku. Později se k nim přidali příbuzní z Malé Asie – ze které se stala Byzanc. Od té doby se cikáni začali toulat po Evropě a toulat se až do vašich dnů, zůstali kmenem přizpůsobujícím se všem podmínkám, věřícím v magii a věrným předpisům své prastaré vlasti poblíž hvězdy Aldebaran a předpisům Anunaki, kteří je používali. Běda.

Zdá se tedy, že stále neznají rozdíl mezi dobrem a zlem a stávají se z nich bezohlední zloději, černé čarodějnice, ale dokážou provádět i lehké magické rituály a přinášet pomoc.

Nesou s sebou zbytky jazyků národů, kde žili, nesou s sebou multikmenovou magii a hudbu, prodchnutou zvláštním, nadpozemským pohledem na svět z hvězdy Aldebaran.

(obrázek autorka)

Staly se tedy hračkou v rukou Anunaki, kteří si zotročili svět prostřednictvím svých experimentálních národů. Ale na rozdíl od „bohem vyvolených“ potomků Adama a Evy, kteří napsali Bibli, se cikáni nestali členy vaší neviditelné „světové vlády“. Nemají vůbec žádný stát, zůstali bez své vlasti, považující celý svět za svou vlast,“ řekla Ištar a znovu se spojila se svou sochou v záři tančícího ohně ohnišť. Oheň, který uctívali předkové cikánů jako symbol života, rychle hořící, žhoucí, vášnivý. Oheň cikánského táboráku, hořícího v noci, ale do rána z něj zůstal jen popel a uhlíky...

Zapsala Valeria Kolcova, 25.12.2015

https://shambavedi.blogspot.com/2019/04/blog-post_60.html

od 19. dubna 2019

Štítky Agarti , Anunaki , archivní sny 2015 , Babylon , starověké civilizace , mimozemské civilizace , Ishtar , Nibiru , cikáni

31. 1. 2025 připravil **Bohumír Tichánek**